

ναικίτης ἦτονε γεμῆτος (ἐδίβα = ἐπῆγα) Πόντ. (Οἶν.) || Παροιμ. Τὰ παλιὰ 'κουνίσματα τὰ βάν'νι 'ς τοῦ ῥ'νιτίξ' (ἐπὶ τῶν ἀχρήστων, τῶν μὴ ὑπολογιζομένων) Θεσσ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) || Ἄσμ.

Ἀντὰν νὰ μπῶ 'ς τὴν ἐκκληθάν, θωρῶ τὸ γ-γεναιζίτη, θωρῶ τεσ οὐλές 'πού 'υρόν, τζαὶ τὸ λεχνόμ μου λείπει ('πού 'υρόν = πέριξ, τὸ λεχνόν = τὸ λιγνόν, ἡ νέα ἢ ἔχουσα λεπτὸν καὶ καλλίγραμμον σῶμα) Κύπρ. Συνών. γυναικαρεῖο 1, γυναικειο (βλ. γυναικειος B1), γυναικήσιο (βλ. γυναικήσιος 2), γυναικίδι, γυναικοστασίδι, γυναικωνίτης, γυναικωτίκι, γυναικωτό (εἰς λ. γυναικωτό 5).

γυναικίτικα ἐπίρρ. Πόντ. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γυναικίτικος.

Κατὰ τρόπον γυναικεῖον, ὡς συνηθίζεται ὑπὸ τῶν γυναικῶν: Ὁ παππᾶν ἐπίνεψε 'ς σὸ γαιδοῦρι γυναικίτικα κ' ἐπὲν ἐδίβε (ὁ παππᾶς ἐκαβαλλίκευσε εἰς τὸ γαιδοῦρι γυναικεῖα καὶ ἔφυγε). Ἐλλάξεν τὴν λαλίαν αὐτοῦ καὶ ἐκονούσεψε γυναικίτικα (ἔλλαξε τὴν φωνὴν του καὶ ὠμίλησεν ὡς γυνή). Συνών. βλ. εἰς λ. γυναικεια.

γυναικίτικος ἐπίθ. Ἐρεικ. Καλαβρ. (Χωρίο Ροχούδ.) Κέρκ. Μαθράκ. Ὁθων. Πόντ. (Οἶν. κ. ἄ.) Σύμ. — Λεξ. Μπριγκ. Περίδ. Βυζ. γυναικίτ'κος Θράκ. (Σαμακόβ. Σκεπαστ. κ. ἄ.) γυναικίτικους Α. Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) ῥ'νικίτ'κους Θράκ. (Αἰν.) Λῆμν. Μακεδ. (Ἀηδονοχ. Ρουμλ. κ. ἄ.) Προπ. (Ἀρτάκ.) Σαμοθρ. γυναιτσίτ'κο Τσακων. (Χαβουτσ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γυναικα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίτικος.

1) Ὁ ἀνήκων, ὁ ἀρμόζων εἰς γυναικα ἔνθ' ἀν.: Γυναικίτικα λόγια κάθεσαι κι ἀκοῦς; (ἀνοησίας) Πόντ. (Οἶν.) Αὐτὸς εἶνι ῥ'νικίτ'κους μαχαλᾶς. Μόνου ῥ'ναικίς μένου Μακεδ. (Ἀηδονοχ.) Αὐτὸς εἶναι γυναικίτικος κούτσουλος (= ἀποχώρημα) Ἐρεικ. Σῶνω τ' ῥ'νικίτικα σ' τὰ μασλάτια (= ὑποθέσεις) Μακεδ. (Ρουμλ.) Εἴχαμε γυναικίτ'κη γιορτὴ τὴν Πρωτομαγιά (ἐτέλουν τὴν ἐορτὴν ταύτην περισσότερον αἱ γυναῖκες) Θράκ. (Σαμακόβ.) Ῥ'νικίτ'κα 'οὔουχα (= ροῦχα) Σαμοθρ. || Φρ. Αὐτὰ ῥ-ἐν' ῥ'νικίτ'κα καμώματα (ἀνόητος συμπεριφορὰ) αὐτόθ. Τηναί εἶν' γυναιτσίτ'κα πράματα (τηναί = ἐκεῖνα) συνών. με τὴν προηγούμεν.) Τσακων. (Χαβουτσ.) 2) Οὐδ. ἐν. ὡς οὐσ., γυναικωνίτης ναοῦ Θράκ.: Μάννα καὶ θυγατέρα πήγανι 'ς τοῦ ῥ'νικίτ'κου κι στάθ'κανι. 3) Οὐδ. πληθ. ὡς οὐσ., γυναικειᾶ ἐνδύματα Σύμ.: Νδύν-νει τογ γυναικίτικα. Συνών. γυναικίστικος 1β.

γυναικίτσα ἡ, πολλαχ. καὶ Πόντ. 'νναικίτσα Πόντ. (Ἰνέπ.)

Τὸ Βυζαντ. γυναικίτσα. Βλ. Γ. Χατζιδ., Ἐπιστ. Ἐπετ. Πανεπ. 6(1909 - 1910), 96.

1) Ἡ μικρόσωμος γυνὴ Γ. Ψυχάρ., Ἀγνή², 263. Τὰ δυὸ ἀδέρφ., 18, 418: Νόστιμη ἀκόμη, τριάντα ἔξη, σαράντα χρονῶ γυναικίτσα Γ. Ψυχάρ., Ἀγνή², ἔνθ' ἀν. Μιὰ γυναικίτσα κοντή, ξανθή, γεμόσαρκη, πού περνοῦσε γιὰ ὁμορφὴ Γ. Ψυχάρ., Τὰ δυὸ ἀδέρφ., ἔνθ' ἀν. Συνών. γυναικάκι 1, γυναικι, γυναικάρι, γυναικίτσι, γυναικούδα, γυναικουδάκι, γυναικούδι, γυναικούλα 1. β) Ὡπευτικῶς, ἡ συμπαθὴς γυνή

πολλαχ. καὶ Πόντ. (Ἰνέπ.): Διὲ γυναικίτσες! Γ-οὶ δικές μας εἶναι σὰν ἀρκοῦδες Θράκ. (Σαμακόβ.) || Παροιμ. Ἀμε, μαννίτσα, ἐκεῖθε κ' ἔλα, 'νναικίτσα μου, ἐδῶθε (ἡ σύζυγος προσφιλεστέρα τῆς μητρὸς) Ἰνέπ. Συνών. γυναικούλα 2.

γυναικίτσι ἡ, Ἐρεικ. Κέρκ. Μαθράκ. Ὁθων. Παξ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γυναικα καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ίτσι.

Ἡ μικρόσωμος γυνὴ ἔνθ' ἀν.: Ἡρθε κ' εἶνα γυναικίτσι 'πὸ τὸ Μαθράκι καὶ παντρεύτηκε τὸ Γιώργη τοῦ Πιστόλη Ἐρεικ. Ἐκεῖνο τὸ γυναικίτσι τοῦ Μπουρτουλή πήε νὰ γιομαριάση κ' ἔπεσε κ' ἐγκρεμοτσακίστηκε (νὰ γιομαριάση = νὰ δεματιάση τὰ κομμένα ξύλα) Ὁθων.

γυναικοβίζιτα ἡ, Γ. Ξενοπ., Κόσμος, 248.

Ἐκ τῶν οὐσ. γυναικα καὶ βίζιτα.

Γυναικεῖα ἐπίσκεψις: Τ' ἀπογέματα πάλι γυναικοβίζιτες ἀμοιβαῖες.

γυναικοβόλι τό, ἐνιαχ. 'νναικοβόλι Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γυναικοβολιὸ Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γυναικα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -βόλι. Ὁ τύπ. γυναικοβολιὸ διὰ τῆς γενικ. γυναικοβολιοῦ.

Πλήθος γυναικῶν ἔνθ' ἀν.: Ὡ! 'νναικοβόλι πὸ μαζώχτηκε! Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Μαζώχτηκε 'ς τὴ βάφτιση γυναικοβολιὸ καὶ παιδολάσι! Κεφαλλ. Συνών. γυναικαρεῖο 2, γυναικοβρόντι, γυναικοβρόχι, γυναικοθέμι, γυναικοθέσι, γυναικοθήκι, γυναικόκοσμος 2, γυναικολάσι, γυναικολογία (I), γυναικομάζωμα, γυναικομάζωξη, γυναικομάνι, γυναικομάντρι, γυναικομοίρι, γυναικοσώρι, γυναικοσωρός, γυναικουριά.

γυναικοβρόντι τό, ἐνιαχ. γυναικοβρόδι Πελοπν. (Οἰτυλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γυναικα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -βρόντι, διὰ τὴν ὁπ. βλ. Γ. Χατζιδ., Ἀκαδ. Ἀναγν. 3,305.

Πλήθος γυναικῶν ἔνθ' ἀν.: Μαζεύτηκε γυναικοβρόδι 'ς τὴ ρούγα (= γειτονιά) Πελοπν. (Οἰτυλ.) Συνών. βλ. εἰς λ. γυναικαρεῖο 2 καὶ γυναικοβόλι.

γυναικοβρόχι τό, Κρήτ. (Ἀγιος Γεώργ. Ἀχεντρ. κ. ἄ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γυναικα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -βρόχι.

Πλήθος, συρροή γυναικῶν ἔνθ' ἀν.: Ἦτανε μαζωμένο μεγάλο γυναικοβρόχι 'ς τῇ νύφης τὸ σπίτι Ἀγιος Γεώργ. Συνών. βλ. εἰς λ. γυναικαρεῖο 2 καὶ γυναικοβόλι.

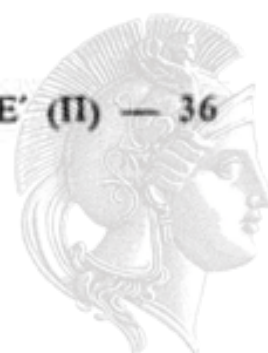
γυναικογιατρός ὁ, Πελοπν. (Δίβρ. Κοντοβάζ. κ. ἄ.) — Π. Βλαστ. 403.

Ἐκ τῶν οὐσ. γυναικα καὶ γιαιτρός.

Ὁ ἱατρὸς γυναικῶν, ὁ μαιευτὴρ, γυναικολόγος ἔνθ' ἀν.: Τὴν ξέταξε ὁ γυναικογιατρός καὶ τὴ βρῆκε 'γγαστρωμένη τριῶ μηνῶνε Πελοπν. (Δίβρ.) Συνών. γυναικολόγος, μάμμος.

γυναικογιорτή ἡ, Θράκ. (Σαρεκκλ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γυναικα καὶ γιορτή.



Ἐορτή ἀφορῶσα κατ' ἐξοχήν εἰς τὰς γυναῖκας, ἡ ἐορτή τῆς γεννήσεως τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, κοινῶς τοῦ Κλήδονα (24 Ἰουνίου): Ὁ νοῦς τῶν γυναικῶν, μαθὲς γυναικογιορτή, ἦτανε 'ς τὰ ριζικάρια.

γυναικογνώση ἡ, "Ηπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γυναικα καὶ γνώση.

Ἡ ὀλίγη σύνεσις, ἡ ὁποία, ὡς πιστεύεται, χαρακτηρίζει τὰς γυναῖκας: Ἄσμ.

Μάννα κακή, μάννα τρελλή, πῶχεις γυναικογνώση.

γυναικοδουλειά ἡ, κοιν. γυνικουδ'λειά Λέσβ. ῥ'νικουδ'λειά Εὐβ. ("Ακρ. κ. ἄ.) Θεσσ. (Βαθύρρ. Κακοπλεύρ. κ. ἄ.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δεσκάτ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Ἀχυρ.) κ. ἄ. βορ. ἰδιωμ. γεναικοδουλειά Κύπρ. Κῶς κ. ἄ. γυναικοδουλεία Πόντ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γυναικα καὶ δουλεία.

1) Ἐργασία προσιδιάζουσα εἰς γυναῖκας κοιν. καὶ Πόντ.: Τὸ σὺνδρισμα τοῦ σπιτιοῦ, τὸ μαγεῖρεμα εἶναι γυναικοδουλειές κοιν. Οὐ ἄντρας δὲν πρόπ' ν' ἀνακατεύητι 'ς τ'ς ῥ'νικουδ'λειές Εὐβ. ("Ακρ.). 2) Ἡ ἀτελής, ἡ μὴ ὠλοκληρωμένη ἐργασία Κύπρ.: Εἶντα 'ν' τοῦτες οἱ δουλειές; ἐν τέλεια γεναικοδουλειές. 3) Κατὰ πληθ., ραδιουργία, μικροσκάνδαλα, μικρολογία ἰδιάζουσαι εἰς γυναῖκας Ἀνδρ. Εὐβ. ("Ακρ. κ. ἄ.) Ἰων. (Σμύρν.) Κέρκ. Κεφαλλ. Πόντ. Σῦρ.: Κουτσομπολιά, καημένε, ῥ'νικουδ'λειές, μὴ δίν'ς σ'μασία Ἀκρ. 3) Ἐρωτικά περιπέτειαι, σκάνδαλα κοιν.: Κάτω γυναικοδουλειά κρύβεται 'ς τὴ μέση μὲ τὸν ἀδρεφό μου τὸ Θανάση Πελοπν. (Γαργαλ.) Μαχαιρωθήκανε χθὲς βράδυ γιὰ γυναικοδουλειές Σῦρ. Τοῦ θάμπουμα γένουντ' οἱ κλημῆς κ' οἱ ῥ'νικουδ'λειές (τοῦ θάμπουμα = ὅταν νυχτώνη) Στερελλ. (Ἀχυρ.) Μὴν φάχνιτι μακριά, ῥ'νικουδ'λειά εἶνι 'ς τ' μέσ' Εὐβ. ("Ακρ.) Συνών. γυναικοῦ πόθεση.

γυναικοθεῖς ὁ, Χίος (Βολισσ. κ. ἄ.) ῥ'νικουθεῖς "Ηπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ. κ. ἄ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γυναικα καὶ θεῖος < θεῖος.

Ὁ ἐκ συζύγου θεῖος ἐνθ' ἄν.

γυναικοθέμι τό, Ἰκαρ. Ἰων. (Βουρλ.) Κεφαλλ. Προπ. (Μαρμαρ.) Σῦρ. ὕναικοθέμι Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γεναικοθέμι Σκῦρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γυναικα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -θέμι, περὶ τῆς ὀπ. βλ. Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ 2,457 κέξ. καὶ Ἀκαδ. Ἀναγν. 3,305.

Πλήθος γυναικῶν ἐνθ' ἄν.: Ὡ ὕναικοθέμι! Καλέ, πότ' ἐμαζώχτησα! Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Ὡ τ'ν ἐκκλησιά ὅλο γεναικοθέμι ἔτανε Σκῦρ. Συνών. βλ. εἰς λ. γυναικαρεῖ ὁ 2 καὶ γυναικοβόλι.

γυναικοθέσι τό, ἐνιχ. γυναικοθέσιν Χίος γεναικοθέσιν Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γυναικοθέμι κατὰ παρετυμ. Βλ. Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ 2,457.

Πλήθος γυναικῶν ἐνθ' ἄν. Συνών. βλ. εἰς λ. γυναικαρεῖ ὁ 2 καὶ γυναικοβόλι.

γυναικοθήκη τό, "Ηπ. (Πωγών.) ῥ'νικουθήτ' Λέσβ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γυναικα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -θήκη, διὰ τὴν ὀπ. βλ. ἀβγοθήκη. Πβ. Γ. Χατζιδ., Ἀκαδ. Ἀναγν. 3¹,30.

Πλήθος γυναικῶν ἐνθ' ἄν.: ῥ'νικουθήτ' πλιά, μὴ δα ρουτοῦτι! Λέσβ. Συνών βλ. εἰς λ. γυναικαρεῖ ὁ 2 καὶ γυναικοβόλι.

γυναικοκαβγᾶς ὁ, κοιν. γυνικουκαβγᾶς "Ηπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ.) ῥ'νικουκαβγᾶς Θεσσ. (Βαθύρρ. Κακοπλεύρ. Μαυρέλ. Φωτειν. κ. ἄ.) Λέσβ. Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Τρικοκ. Τριφύλ. κ. ἄ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Ἀχυρ. κ. ἄ.) γεναικοκαβγᾶς Κῶς κ. ἄ. γεναικοκαβγᾶς Κύπρ. ὕναικοκαβγᾶς Κάσ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γυναικα καὶ καβγᾶς.

Ἡ φιλονικία, οἱ διαπληκτισμοὶ μεταξὺ γυναικῶν κοιν.: Χτές βράδυ 'ς τὴ γειτονιά μας ἔστησαν ἓνα γυναικοκαβγᾶ καὶ ξεκούφαναν τὸν κόσμον ἀπὸ τὶς φωνές τους κοιν. Μαζωχτήκανε οἱ δυὸ νυφάδες τῆς κὶ ἀρχινήσανε τσοῦ γυναικοκαβγᾶδες Πελοπν. (Γαργαλ.) Μὰ εἶσαι λαχημένος σὲ ὕναικοκαβγᾶ; Μιὰ βολά ἤλαχα καὶ τὰ χρειάστηκα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Γί'νι τότες ἰκεῖ 'ς τ' ἀλών' ἓνας γυνικουκαβγᾶς π' χάλας' οὐ κόσμους "Ηπ. (Κουκούλ.)

γυναικοκάωμα τό, κοιν. ῥ'νικουκάωμα Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν.) γεναικοκάωμα Κῶς κ. ἄ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γυναικα καὶ κάωμα.

Κατὰ πληθ., πράξεις καὶ τρόποι ἀρμόζοντες εἰς γυναῖκα, παρεξηγήσεις καὶ μικροραδιουργίαι γυναικεῖαι κοιν.: Τί θέλεις καὶ μπερδεύεσαι σὲ γυναικοκαώματα; κοιν. Γενάικα ποῦ 'ραιν τξ' ἐδτῇ! Σὲ γ-οῦλ-λα τὰ γεναικοκαώματα μέσα εἶναι Κῶς.

γυναικόκαρδος ὁ, Πόντ. (Οἶν.) γυναικοκάρδης "Ηπ. Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γυναικα καὶ καρδιά.

Ὁ ἔχων καρδίαν γυναικός, ὁ δειλὸς ἐνθ' ἄν.: Αὐτὰ τὰ δουλειές γιὰ τ' ἀτόν 'κ' εἶναι γυναικόκαρδος ἄνθρωπος (αὐταὶ αἱ ἐργασίαι δὲν εἶναι δι' αὐτόν) εἶναι γυναικόκαρδος, ἀνίκανος ἄνθρωπος) Πόντ. (Οἶν.) Αὐτὸς γυναικοκάρδης ἔνετα Πόντ. (Κερασ.) || Ἄσμ.

Μωρὲ Γιαννῇ, μωρὲ γυναικοκάρδη,

γιατὶ διαβαίνεις πάρωρα καὶ τραγουδᾷς πανώρια;

"Ηπ. Συνών. ἄκαρδος 1, ἀναντρος 1, ἀψυχιάρης (εἰς λ. ἀψυχιάρης), ἀψυχος, δειλιάρης, δειλόψυχος, λαγόκαρδος, λαγόψυχος, λιγόκαρδος, λιγόψυχος, σκιάζαρης, σκιάζοῦρης, φοβιτσιάρης, χεζῆς, χέστης.

γυναικόκοσμος ὁ, κοιν. γυνικόκοσμος "Ηπ. (Κουκούλ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν.) ὕναικόκοσμος Κάσ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γυναικα καὶ κόσμος.

1) Αἱ γυναῖκες ὡς σύνολον κοιν.: Ὁ γυναικόκοσμος εἶναι 'ς τὶς χαρές του, γιατί πῆρε δικαίωμα ψήφου κοιν. 2) Πλήθος γυναικῶν κοιν.: Ἦταν πολὺς κόσμος 'ς τὴ διάλεξη, ἀλλὰ ὅλο γυναικόκοσμος κοιν. Ἦρθ' ἓνα σωρὸ γυναικόκοσμος 'ς τὴ γιορτὴ τῆς θεᾶς μου Πελοπν. (Γαργαλ.) Τί γυναικόκοσμος ἦταν αὐτὸς ποῦ πῆγε 'ς τὴν ἐκκλησία τοῦ Βαγιῶνε! (τὴν Κυριακὴν τῶν Βαῖων) Ζάκ. (Μαχαιρᾶδ.) Ἐσυνάχτηκε ἓνα σωρὸ ὕναικόκοσμος Κάσ. Συνών. γυναικαρεῖ ὁ 2, γυναικοβόλι, γυναικοβρόντι, γυναικοθέμι, γυναικοθέσι, γυναικοθήκη, γυναικολάσι, γυναικολόγι, γυναικολογία (D), γυναικομάνι, γυναικομάν-

